GREGORIUS MAGNUS, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, 10. Jh.
Seite 159r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35482
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

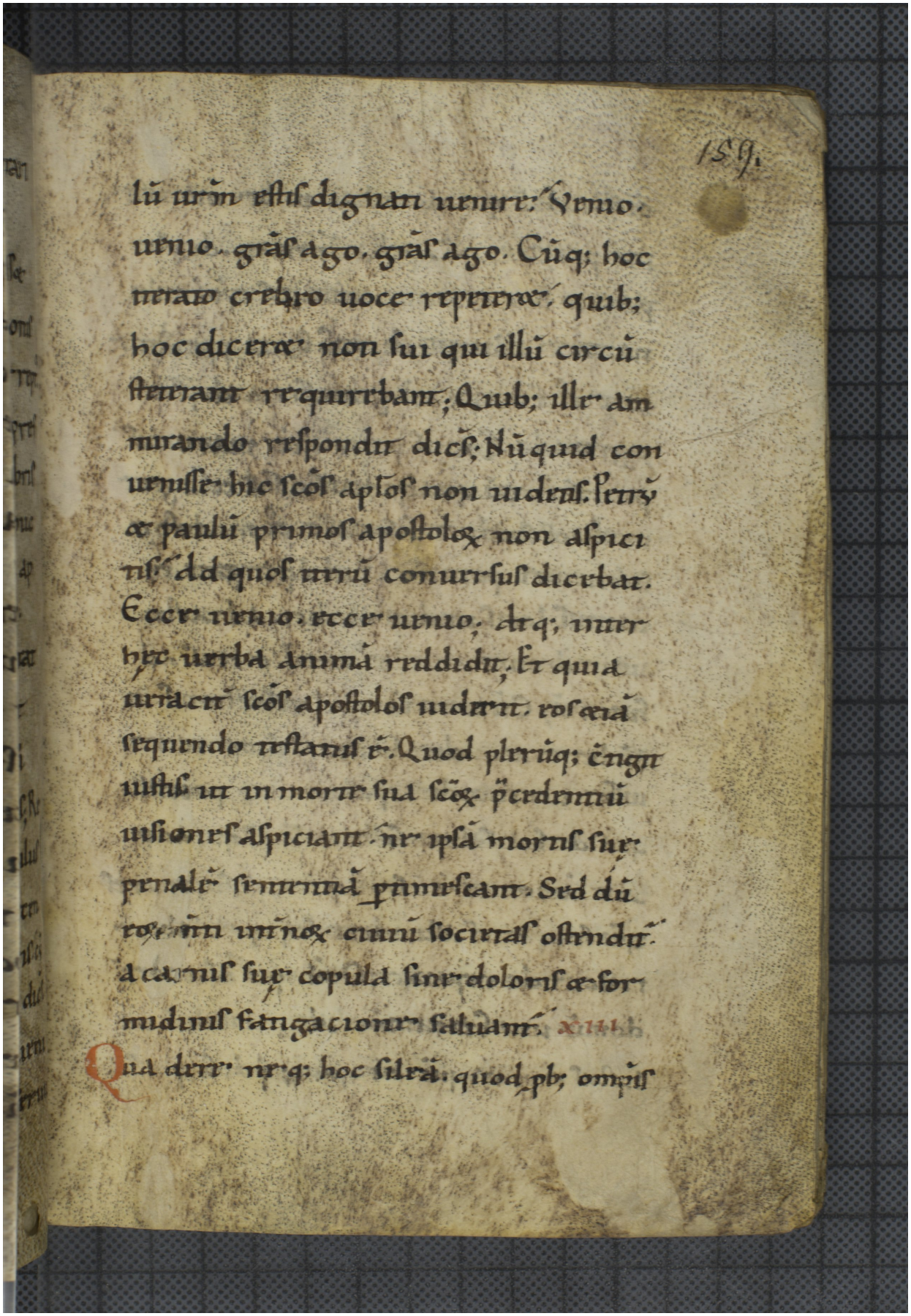

lū ur̄m estis dignam uenire. Venio.
uenio. grās ago. grās ago. Cūq; hoc
meraro crebro uoce repetere. quib;
hoc dicere non sui qui illū circū
stetrant requirebam; Quib; ille am
mirando respondit dicēs. Nūquid con
uenisse hic scōs apōs non uidetis. Petrū
et paulū primos apostolos non aspici
tis. ad quos uerū conuersus dicebat.
Ecce uenio. ecce uenio. atq; uuer
bis uerba animā reddidit. Et quia
uiā eis scōs apostolos uidere. rosceā
sequendo restanus ē. Quod plerūq; ēngit
iustis ut in morte sua scōs p̄cedentiū
uisiones aspiciant. nr ipsā mortis sup
penalē sententiā p̄timiscant. Sed dū
ros. ūn unūnos eiusū societās ostendit.
a carnis sup copula sine dolōris et for
midinis fatigacione satiuam. xiii
Qua dere nr q; hoc silēā. quod pb; omnis